

Binefacere marinimósa.

Eminentia Sa D. Antoniu de Lucca Nunciulu apostolicu din Viena ca unu parinte pre bunu, miscanduse de starea cea apusa si miserabile a bisericelor unite romane din decanatul senu vicariatulu Hatiegului in cointielegere cu reuniunea catolica din Dómne Magnate intemeiata in Viena pentru ajutorarea bisericelor serace, pentru bisericile romane unite cele mai misere din decanatul Hatiegului a tramisu in daru: 2 potyre cu atatea discóse, stele, linguri, si copii providiute, tóte de argintu curatu frumosu inaurite, si 16 cibórie de argintu aurite destinate pentru tienerea sf. cuminecaturi, si pre lenga acestea inca 6 renduri de vestiminte preutiesci providiute cu aere, procovetie, si cu epatrafire, tóte de matasa frumósa cu posomantu, si cu cruci de sirna parte din argintu, parte din zuru, cusute, si infrumsetiate. Din acestea daruri scumpe si frumóse, pentru biserica romana unita de aicea sau datu unu Potyru providiutu cu discosu, stea, lingura, si cu copia, si unu rendu de vestiminte de matasa rosia cu apertienentiele sale, celelalte sau impartitu la alte biserici misere din acestu decanatu.

Pentru daruitorii acestoru daruri pretiuite, si pompóse, care noi cu cea mai ferbinte multiamita le primimu ca pre nesce semne adeverate de iubire catra dulcea misera nóstra natiune, si ca pe nesce flori ne voacedito produse sante ale credintiei lui Christosu Salvatoriului lumii, in 9. Oct. a c. in biserica nóstra de aici sau serbitu s. liturgie, si sau inaltiatu rugatiuni ferbinti catra tronulu celu cereacu ca se se indure Dumnedieulu celu bunu si indu-

ratu a darui pe daruitorii odóreloru acestoru frumóse, cu viatia lunga si fericita, ca se mai póta infrumsetia biserica cea santa alui Christosu. —

Dupa finitul s. liturgii sau tienutu cuventare catra poporu, in carea sau numeratu cele mai de insemnatu bunatati, ce le are natiunea nóstra din sinul maicei biserici dela Roma; — fiinduse cuventarea poporeni cu totii au sarutatu Potyru celu nou, si stéu'a, si sau departatu cu multiamita dicundu: „Ddiu se primésca aceste daruri sante.“

G. P. vicariu.

Notitii canonice despre Pravila.

(Urmare.)

Mai mari dificultati are intrebarea despre autorulu Pravilei:

Titulu cartii ne spune ca „e scrisa si intocmita de diaconulu si pazitorulu de pravile Alesiu Aristenu.“ Sulzer si Pray se vedu a cosentii cu acésta. Istoria colectiunilor de canone a bisericii resaritului e cu totul contraria titlului cartii noastre: totusi inse unu scriitoriu de ai nostrii, Jeromonachulu T. dice „ca Pravila dela Tergovisce — ad. acésta a nóstra — este Nomocanonulu lui Aristenn, care pre la a. 1166 fiindu diaconu a facutu o prescurtare órecare a canonelor amestecundule cu legi imperatesci in dilele lui Man. Comnenulu, care apoi de pre unu manuscriu alu sau sau tra-

dusu aretata noastră Pravila.“ 1) Cu aceste s'aru compune usioru lucrulu, déca nu ar fi argumente interne si externe, cari ne facu a ne indoi cu totu dreptulu despre asertiunea parentelui ieromonachu. — Ca in treacatu insemnamu, ca in titlulu cartii se numesce Ioan Comnenulu (1118—1143), ear' nu Manuelu Comn. († 1180.) — Dint'ra argumentele esterne de mare momentositate e acea impregiurarea: ca canonistii cari sau ocupatu inadinsu cu colectiunile bes. resar. — nece de catu cunoscu verunu Nomocanonu compusu de Aristenu; asia de es. am consultatu in acesta privintia pre Justelu, 2) Asseman 3), Cave 4), Beveregiu 5), Biener 6), Kopitar 7), Leunelaviu 8), si Ballerini 9), fora de a afla ceva urma de veranu Nomocanonu compusu de Aristenu.

Alu doilea argumentu e: ca criticeii tempuriloru mai noue a succesu a demustra, ca aut. prescurtarei canóneloru publicate la Justelu sub numele lui Aristenu — nu e Aristenu a), ci unu altulu órecare anonimu, ce a traitu cu multu inainte de Aristenu. Esemplarele vechi porta numele lui Stefanu Efeseanulu b), adese se afla si sub numele lui Simeon Logotetulu c) (1170). Tare cumnata cu acésta e cea publicata de Justelu sub numele lui Simeonu, precum se póte vede din alaturarea

1) Vedi Fóia pentru minte etc. Nr. 8 ex 1845, p. 61—62.

2) Bibl. can. j. vet. Paris 1661, v. 2 p. 497.

3) Bibl. juris orient. can. et civ. Rom. 1762—66, T. 3 p. 347—49.

4) Hist. lit. script. Eccl. Colon. Alobrog 1720 pag. 592.

5) Synodicon oxon. 1672 T. 1. in prolegom.

6) § 6—7.

7) o. si l. c.

8) Jus Graeco-Rnum Frankfr. 1596.

9) Syloge dissert. de vet. Can. collect. Mogunt. 1790.

a) Asia Biener o. c. § 6. Kopitar o. c. T. 25, Art. 6, n. 2. Cave o. c. p. 592 si in specie Beveregiu Prolegom. in Synodicon T. 1 nr. 26, pag. 17—18.

b) Asseman o. c. T. 3 p. 347 si urm.

c) Cave o. c. p. 593.

lor. d), numai catu ordinea si impartirea e tare diversa, si cea a lui Aristenu e tare defectuosa; mai completa e cea publicata de Beveregiu in Synodicon T. 1, si cea mai completa e cea dela Lambeciu e). Dupa parerea comuna a canonistiloru acesta prescurtare — ce a trecutu prin multe schimburi — s'a facutu dupa asia numitulu Codice al bisericii universale — βιβλος κανωνων — adaugundu-se canonele ce nu sau receputu in acestu codice vechiu. f) Cumca inse intru adeveru Aristenu nu e aut. acestei prescurtari — abstrahendu alte argumente — se vede din chiaru cuventele lui Aristenu; — asia de es. dice Aristenu despre prescurtarea Can. Apost. 75. g) „Ca cine a facutu Synopsulu Canonului presinte, nu l'a intielesu bine“; acesta despre sine singuru n'a potuto dice. Cf. si Can. 19 Ancyr h).

(Calculu din Pravila la Synopsulu Canon. e al lui Aristenu, si e totu acela care l'a publicatu si Beveregiu). — In catu pentru argumentele interne e de oserbatu: ca partea I-a a Pravilei ce se dice „Indreptarea legii e unu Nomocanonu compilata din can. Apost., ale conciliului ecumenicu si partic. din s. scriptura, — SS. PP., d. teologi si canonisti, dint'ra cari multi au traitu dupa Aristenu, — cum de es. Math. Blastaris (1325), Armenopulu (sec. 14) Simeon dela Salonicha (1430) etc. — de aici urméza ca acestu Nomocanonu nece decatu s'a potutu

d) in Bibl. can. j. vet. V. 2, pag. 673—709 si 710—748.

e) in Bibl. Vindob L. 6, P. 4, n. 18, pag. 16 si urm. —

f) Justel. o. c. p. 497. Codicele bes. univ. e antaiulu codice ce a esistatu in bes. crescina, patria lui e Orientulu, tempulu pr. si autorulu e incertu, de buna séma inse a esistatu cu capetulu sec. 4. Sa strapusu acestu codice si in apusu prin Dyonisiu Esiguulu si póte si inainte de acesta prin Laurentiu, s'a tiparitu mai antaiu acestu codice gr. si lat. la Paris 1610 in 8-o. prin Justelu, dupa acea in Bibl. can. 1661. T. 1 p. 1 si urm. si in urma la Helmstadt 1663 in 4-o. — cf. Cave o. c. p. 315 si Apend. la o. c. p. 181—82.

g) Bevereg T. 1 p. 49.

h) Idem T. 1 p. 397. —

compune prin Aristenu, la care se adauge si acea: ca in Pravila noastră ocu ru lucruri cari nece decatu se potu compune cu rara eruditune a celebrului Aristenu; din respectu catra titlulu cartii am poté dice ca originalulu Pravilei e compusu de Aristenu — de cumva acesta a compusu canduva verunu Nomocanonu, de care cei vechi nimicu sciu, — in-se amplificatu de órece scriitoriu ce a traitu prin sec. 15 séu al 16-lea; — acésta dicu am puteo dice, inse eu si acesta nu o potiu concede din cauza ca inscriptiunea cartii si almintrea usioru se póte esplica. E fórte verosimilu ca aut. originalulu Pravilei nóstre s'a folositu in compilarea opului seu cu verunu codice manuscrisu ce a contienutu pre-scurtarea canoneloru cu taltulu lui Aristenu, astu-felu de codici de si contieneau numai *κανόνας* fora de νόμοι, totusi adese se numeau „Nomocanonu“, si cumca intru adeveru cuventulu Nomocanonu se folosia la cei vechi si numai pentru colectiunile canoneloru fora de legi civile, se vede din nenumeratele monuminte ale anticitații. Vedi pre Balsamonu in Nomocan. lui Photiu T. 1, c. 9, si pre acelasiu in can. I Srulu. Beveregiu ne spune ca comentariulu séu taltulu in Synopsulu canoneloru se numesce in codicele cu care s'a folositu elu „Nomocanonulu lui Aristenu“ desi acesta nu contiene alta decatu Synopsulu can. cu taltulu. a) Coteleriu inca a publicatu unu Synopsu de canóne ce in codicele cu care sa folositu elu, se numesce „Nomocanonu.“ b) Avendu dara autorulu nostru unu astfelu de codice a mai adausu celelalte parti compilate estindindu inscriptiunea partii din midilocu la intregulu opu. Si asia inscriptiunea cartii nóstre e esplicata.

La aceste adauge spre intarirea opiniunei pro-puse si acea: ca legile civile citate in Pravila noastră, n'au totu unu stilu cu celelalte parti, si acea de acolo provine ca acele su citate din Pravilele imper. ed. de Logofetulu Eustratiu la Jasi 1646. c)

a) Bevereg. T. 1 proleg. n. 29 p. 18 cf. Biener o. c. § 13, p. 60—72.

b) In monumenta Eccl. Graecae, Paris 1677, T. 1 p. 68—158, cf. p. 724—25.

c) Cf. cap. 359 din Pravil. cu c. 65 d. Prav. imp. in analecte. Blasiu 1858, § 103 p. 223. — Anal. Gym. Blas. 1858 p. 18.

Pravila noastră are mare asemenare cu colectiunea lui Pselu 1). Biener dice ca in Bibl. St. Marcu din Venetia s'aru afla unu codice Nr. 581 in catalogulu lui Zanetti p. 305 — alu carui inceputu aru conveni cu intruítulu Pravilei in cap. 1. 2) — Eruditulu Roestell care a vediutu mai de aprópe acestu codice, scrie intr'o epistola lui Biener adresa-ta, ca acestu cod. si in alte capete asia taro convine cu codicele romanu in partea I-a, catu nece de catu se póte dubita ca acestu cod. romanu ar proveni din unu astfelu de codice (grecescu). —

Usulu Pravilei. — Pravila dintrunu inceputu a avutu la noi putere de lege. Syn. gener. din A. Julia, 1697 decide ca Pravila la noi se remana in deplina putere etc. De aici se vede ca a avutu la noi si inainte de acesta putere de lege. Parentii Syn. citatu voira ca Pravila si dupa unirea cu Roma — se aibe putere deplina afara de cele ce su in contra unirei. In Sied. 2-a asia vorbescu: „In judecati se nu purceza dupa dereptulu canonicu alu Latini'oru, ci dupa canonele si disciplina besericeii grecesci.“ 3) Si acesta o repetira in Sied. 2 din 5 Sept. Syn. d. a. 1700 — 4) in Syn. mare d. Blasiu a. 1739, 25. Maiu etc. Prin acesta vrura bunii nostrii protoparenti asi apera disciplina loro, ce le o comenda si unu Cyprianu candu dice catra S. Stefanu „Nihil innovetur sed servetur traditio“ si Tertulianu „Quilibet regulis sibi traditis tene-tur“ — si acesta a diso totudeanna si bes. Romei. Cf. constit. 87 a lui Benedictu 14. dto 24. Decemb. 1743. — 5) cf. constit. dto 26 Iuliu 1755. Pentru

1) Biener o. c. § 6, pag. 29 ss. Leo Alatin de Bellis et eorum scriptis diatriba — Romae 1630.

2) Irb. d. Liter. T. 33 p. 290.

3) Document. Istor. A. T. L. Viena 1850 pag. 139 ss. —

4) Ibid p. 164

5) In Bullariu lui Benod ed. Romae 1760, T. 1 p. 129 — unde in § 3 dice: „De ritibus igitur et moribus Ecclesiae Graecae illud imprimis generatim statuendum decrevimus, nemini licuisse aut licere quovis titulo et colore, quacumque auctoritate aut dignitate etiamsi Patriarchali aut Episcopali praefulgeat, quidquam innovare aut aliquid introducere quod integram exactamque eorumdem observationem imminuat. —

cei se temu de Celibatu su momentóse Constit. lui Clemente VII. dto 26. Mart. 1526, si a lui Leo X. dto. 18. Maiu 1521. — Si acesta o ceru si inpregiurarile si constitutiunea bes. nóstre. — Sante su in acesta privintia cuventele S. Stefanu ce dice: „Quis Graecus regeter Latinos Graecis moribus, aut quis Latinus Graecos Latinis moribus? 1) — Pravila ca indereptariulu disciplinei nóstre trebuie se remana in putere deplina afara de cele ce su in contra unirei. Clausula adausa cere o stramutare a Pravilei. Cumca se afla multe in Pravile ce su in contra unirei scimu cu totii — cari puncte inse su acele? e o intrebare la care nu persóne private de ori si ce eruditune, ci numai intreaga Jerarchia póte respunde. —

(Va urma.)

PROGRAMUL CURSURILORU de Facultati in Jassii.

Anulu scolariu 1859/60.

A. Facultatea Filosofica.

Anulu I.

Órele.

- 4—5. Lunea, Mercuri, Vinerea. Etica, Estetica amendoue semestrela de Domnulu Doctoru Barnuti.
4—5. Martia, Sambeta. Literatura de Drulu Alexandrescu.
5—6. Lunea, Joiea. Istoria universalá de D.

Anulu II.

- 4—5. Martia, Joiea, Sambeta. Pedagogica si Istoria Filosofiei amendoue semest. de Dn. Dr. Barnuti.
5—6. Mercuri, Vineri. Istor. universalá.
6—7. Lunea, Joiea. Literatura clasica de Daulu Alexandrescu.

B. Facultatea juridica.

Anulu I.

- 8—9¹/₂. Lunea, Mercuri, Vinerea. Istor. si institutele derept. Romanu in amendoue sem. de D. Dr. Suciu.

Órele.

- 8—9¹/₂. Martia, Joiea, Sambeta. Derept. Penalu si Proced. Penala de D. Dr. Apostoleanu inceperea dela 21. Sep. in amendoue semestrela.
9¹/₂—10¹/₂. Lunea, Mercuri, Vinerea. Derept. naturale dd D. Drulu Barnuti in amendoue semestrela.

Anulu II.

- 8—9¹/₂. Lunea, Mercuri, Vinerea. Derept. civilu in amendoue semestrela de D. Licentiatulu T. Veisa. =
8—9¹/₂. Martia, Joiea, Sambeta. Pandeptele in amendoue semestrela de Domnulu Doctr. Suciu.
5—6. Lunea, Mercuri, Vinerea. Derept. com. si Proced. concentrata in semest. de earna de D. Lapascu, procedura civila semestrulu de véra. —

Anulu III.

- 8—9¹/₂. Lunea, Vinerea. Economía politica in semestrulu de earna si finantiele in semestrulu de vara de Dn. Drulu Apostoleanu, inceperea dela 1. Oct.
8—9¹/₂. Martia, Joiea, Sambeta. Derept. civilu de Dn. Licentiatu Veisa in amendoue semestrela. —
9¹/₂—10¹/₂. Martia, Joiea, Sambeta. Derept. publicu internu si esternu alu romaniloru si derept. constitutionaru de D. Drulu Barnuti in amendoue semest.
5—6. Martiu, Joiea, Sambeta. Derept. administrativu semest. de vara de Dnulu Apostoleanu. —

1. Catu pentru conferintiele diversiloru cursuri si ale exercitiiloru practice, studentii se voru conforma indicariloru profesoriloru respectivi.

Medicina judecatoréscá.

2. Imatricularea se va face pene la 15. Septembre. — —

Catedrele de Etica, Estetica, Pedagogia si Istoria filosofiei, precum si aceea pentru istoria universalá la facultatea filosofica suntu vacante si se publica cu acésta concursu pene la 1. Noembre a.

curg. Aspirantii se voru presenta cu titlele si documintele loru la departementulu cultului si instructiunei publice sectiunea prima.

Jasii Sept. 23, 1859. Nr. min. 7783 suptsc.

Dim. Alexandrescu.

si siefulu sect. Melidon.

Suvenir de Calatoria

in

Basarabia mezinala.

de G. Sion

(Ђрпаре din НрхлЂ тр.)

Еопликъри ши кџетъри. Амџ ѓџ фостџ
вџкросџ сџ факџ о дескриере маџ ѓidelъ ши маџ
амџрџлтџ деспре ашеџмџнтеле, датинеле ши
депрџндерџле колонџштџлорџ вџлгарџ, карџ саџ фџ-
кџтџ компатриџџи поштри; дар' дџмпреџџрџрџле
нџ м'аџ џертатџ а петрече маџ мџлтџ пе аколо
ши а стџdia маџ де апрџпе попорџлџ ачеста. Пе
лџнгџ ачесте, факџ сокотџлџ кџ мџлџџ дџн чџтџ-
торџ ворџ калџџка асемеџе дескриере ка де
прџсосџ, дакџ нџ ка трџвџлџ. Кџндџ воџџ кџ-
лџторџ о датџ прџн џерџ чџвџлџсате (лџкрџ че
дџнкџ н'амџ пџтџтџ фаче) вџ промџтџ, домџлорџ,
а ворџ деопре прогресџлџ чџвџлџсџџџнеџ ши алџ
артелорџ де каре аветџ невоџ; мџ воџџ стрџдџи
а арџта че лџпсеште ла поџ ши че треџџе сџ нџ
лџпсџскџ, че поџте сџ ѓџе ши че нџ ар треџџи сџ
ѓџе аплџкаџџлџ; мџ воџџ стрџдџи дџн чеџа че
промџтџ, петрџка сџ зџкџ компатриџџи меџ кџ
леатџ датџ о скрџере дџн адеџџрџ фолосџтоаре.
Даџ дџпсџ лџтџеа ар воџ сџ ѓџџ дреапџтџ,
нџ кредџ сџ аџле парџџџџџле саџ повестџрџле
меле кџарџ кџ тотџлџ нефолосџтоаре. Прекџм
ведџџџ, еџ арџтџ лџкрџрџле аша кџм свџтџ ши
кџм леатџ вџзџтџ; ши патриџџи серџџшџ, саџ
ѓџлантронџи карџ ворџ аџеа амџџџџџнеа а лџкра ла
реџеперареа ачестџџ колџџ алџ Ромџнџеџ, потџ
кџлеџе чеџа потџџе дџн свџселе меле ка сџ ле

ѓџџ де ажџторџ ла тџмнџ кџндџ ворџ пџтеа фа-
че чеџа.

Дар есте, ши се паре, тџмнџ ка сџ лџсџмџ
Болградџлџ; десџлџ амџ шеџџтџ о поџте аџе;
ши треџџе сџ плекџмџ кџтре Исџаџлџ, џнде амџ
хотџрџџтџ пџмаџ де кџтџ сџ мерџетџ.

Дџпсџ еарџш ши еарџш сате вџлџрешџџ!
ши ачесте сате свџтџ атџта де вџне фџкџте,
лџкџџторџи лорџ ши се парџ атџта де фџрџџџџџ,
дџн кџтџ свџтџ џелосџ де сџртеа лорџ: амџ дџрџ,
ши тотџ кџџетџ кџм ар пџтеа лџкрџлџ сџ се
факџ, ка тоџте сателе дџн Ромџнџа сџ ажџнџ
дџн аша старе. Даџ дрепџтате ши крџзаре Бџл-
гарџлџ кџндџ дџлџ азџџ зџкџндџ кџ се крџде
фџрџџџтџ дџн Молдова. Елџ аша треџџе сџ се
крџедџ, ѓџџндџкџ есте легатџ ши лџнџтџ де пџ-
мџнтџлџ ачеста; елџ нџ аре невоџ а кџџета ла
алџџ џџрџ, ла алџџ патриџ, ла алџџ вџаџџ; пе
пџмџнтџлџ ачеста елџ vede џнџ Eldorado дџн
каре аре сџ'ши перпетџе постерџџтатеа, даџ
сџртеа ши секолџи дџлџ ворџ дџнџџџџ. Кџм дарџ
сџ се факџ ка ши ромџнџлџ сџ аџџ асемеџе
легџмџџте пе пџмџнтџлџ патриџџ сале, ши асе-
меџе пероџекџџџ дџн вџџторџџлџ постерџџџџџџ
сале? кџм сџ се факџ ка попорџлџ пострџ сџ
нџ маџ емиџреџе кџџтџндџ дџн џерџ стрџџне сџртџ
маџ вџлџ ши лџсџндџ дџн џрџџџ џнџ пџмџнтџ че
реклаџџ аморџ де патриџ ши де наџџџналџтате?
Леџеа аграрџ, аџеа леџе каре, дџнџепџндџ дела
елеџџ ши romanџ, а жџкатџ аша де маре роџлџ
дџн џсторџа поџџрџлорџ, џреџџмџ се ва ресолџа
дџн патриџа ромџнџлџ? Фџџ-ворџ атџтџ де пџ-
трџлџџџторџи компатриџџи меџ дџн кџтџ сџ дџнџе-
лџџџ tendџџџеле секолџлџџ, петрџ ка сџ пре-
дџнтџмџџне ресџџџеле ши сџ дџнтџрџџџкџ патриџа?
О сперџ; ѓџџндџкџ адеџџџрџлџ ши дрепџтатеа треџџе
сџ факџ дџнџџџџџрџлџ лџмеџ, ши о датџ кџ чџвџ-
лџсџџџџнеа треџџе сџ вџџ ши прогресџлџ дџн
ашеџџмџнтеле зџмџнџџџџџ!

Треџеатџ пе кџмџџџџџ кџлџџџџџ аџе коло-
нџштџлорџ. Крџдеатџ кџ мџ фџлџ дџнтр'о џџрџџ

нозъ. Ниѣ о палтѣ де локѣ лѣсатѣ фъръ де
вѣлтъръ: огоареле де порѣмѣ (попшоѣ) де о
парте, ачеле де пѣне алѣ де алтѣ парте; тѣте
тѣте кѣ о симетриѣ admirabilъ, — ниѣ зпѣлѣ
маѣ маре де кѣтѣ алтѣлѣ. Дар кѣм де се џине
асемене регларитате шѣ вѣнѣ рѣндѣиѣлѣ? кѣмѣ
де нѣ копѣнде зпѣ лѣкѣиторѣ локѣ маѣ мѣлѣтѣ,
шѣ алтѣлѣ сѣ рѣмѣтѣ маѣ кѣ пѣџинѣ? Нѣ: кѣѣ
локѣриле се дѣшпартѣ prin incinerѣ дѣ порѣџинѣ
егале дѣнѣ пѣмѣрѣлѣ familliorѣ. Ачѣстѣ опе-
раџивне се фаче дѣ тотѣ анѣлѣ фѣиндѣкѣ шѣ ло-
кѣриле се скѣмѣ дѣнѣ тревѣинѣџ: аколо зпѣде
дѣтр'о варѣ се фаче пѣне алѣ, ла анѣлѣ ви-
торѣ се ласѣ нептрѣ пѣшѣне, шѣ вѣче-верса.
Фѣнаџеле се дѣшпѣрѣдѣскѣ кѣ асемене рѣндѣ-
иѣлѣ, пѣмаѣ локѣриле де пѣшѣне се дѣтревѣин-
ѣџѣ дѣ комѣнѣ.

Ка леа шѣ сосѣреа ла Исмаѣлѣ.

Дѣтѣмѣлатѣ-вѣ-с'а вре о датѣ, екѣмѣилорѣ
џиторѣ, сѣ кѣлѣторѣѣ дѣ лѣпа лѣ Иснѣ, не о
маре кѣлѣкрѣ, дѣ трѣохрѣ жѣмѣтате дескѣсѣ,
авѣндѣ пѣмаѣ канѣлѣ зѣмѣрѣтѣ еар не пѣѣоре шѣ
не браџе кѣзѣндѣвѣ разеле сѣрелѣ кѣ тоатѣ
грѣзтатеа лорѣ, фѣрѣ а фѣ мѣнѣгѣѣдѣ де чеа маѣ
мѣкѣ сѣларе де вѣнтѣ, мерѣндѣ не зпѣ дрѣмѣ
дрѣнтѣ шѣ монотонѣ, фѣрѣ а vedeа ниѣ деалѣрѣ,
ниѣ вѣѣ, ниѣ пѣрае, ниѣ пѣдѣрѣ, ѣ авѣндѣ ла о
сѣтѣ де пашѣ дѣпѣнтеа окѣлорѣ о фосфоресџинѣџ.
непрекѣрматѣ каре сѣмѣлѣ кѣндѣ а Лакѣ кѣндѣ
а Марѣ кѣндѣ а Очанѣ, дар каре дѣ реалѣтате
нѣ есте де кѣтѣ зпѣ феноменѣ алѣ разелорѣ
сѣрелѣ? Еѣ vine! вѣ адѣѣѣѣѣ оре аминѣте, дѣ
аша каѣ кѣм се дѣгрѣзе плеопеле шѣ минѣтеа
кѣлѣторѣлѣ, кѣм vine маѣ дѣнтѣлѣ зрѣтѣлѣ, апоѣ
кѣскаѣтѣлѣ шѣ маѣ не зрѣтѣ сомѣлѣ? Кѣскаѣѣ
дарѣ ка mine, шѣ adormѣѣдѣ даѣ voѣѣѣ, ка ком-
panionsлѣ мѣѣ. Еѣ дѣсѣ нѣ вѣ потѣ imita: мѣ
трѣдѣсѣ кѣ зрѣтѣлѣ, мѣ лѣптѣ кѣ сомѣлѣ ка
кѣ зпѣ хрѣшѣ, шѣ спѣрѣ кѣлѣ voѣѣ дѣвинѣде.
Амѣ сѣ мѣ тотѣ зѣтѣ спѣре сѣдѣ, пѣнѣ че voѣѣ

авеа онѣре а vedeа, сѣ челѣ дѣнтѣлѣ, Исмаѣ-
лѣлѣ. —

Дѣ адевѣрѣ, дѣнѣ че трѣче џинева стаѣѣ-
неа де постѣ че есте дѣтре Болградѣ шѣ Ис-
маѣлѣ, деалѣриле челе недѣтрѣрѣпте, не каре ле
тотѣ сѣе шѣ ле ковоарѣ џинева дела Кахѣлѣ пѣнѣ
аѣче, дѣченѣ а се перде кѣ тотѣлѣ дѣ шесѣлѣ
челѣ прѣлѣнѣѣтѣ алѣ Дѣнѣрѣѣ; дар' фѣлѣвѣлѣ аче-
ста нѣ се vede, шѣ окѣлѣлѣ нѣ се distraџе де
кѣтѣ дѣ прѣвѣреа вѣрѣѣрилорѣ вариате але Бал-
канѣлорѣ деѣтѣраѣѣ.

Дар еатѣ, еатѣ се вѣдѣ дѣ орѣзонте пѣче
стеле негрѣ немѣшкѣтѣоре, каре, дѣнѣ жокѣлѣ
разелорѣ сѣрелѣ, нѣ се кѣпѣште даѣ се џинѣ
де пѣмѣнтѣ саѣ де черѣрѣ. Кѣ тѣте ачесте де
парте, мѣлѣтѣ департе, вѣрѣѣриле Балканѣлорѣ се
вѣдѣ не деасѣра лорѣ, шѣ ачѣста рѣдѣкѣ дѣ-
doѣѣла: стелеле че се вѣдѣ, се џинѣ де пѣ-
тѣнтѣ: аколо трѣвѣе сѣ фѣѣ чева.

— Что такое? дѣтрѣваѣлѣ не сѣрѣѣѣлѣ че
нѣ шѣѣеа ротѣнеште.

— Это Сѣмѣ!

Лѣкѣиторѣѣ де не аѣче, атѣтѣ ротѣнѣ кѣтѣ
шѣ вѣлгарѣ, Исмаѣлѣлѣ дѣ зѣкѣ Сѣмѣ саѣ Сѣмѣла.
Атѣнѣ дѣцелесѣѣлѣ кѣ ачеле стеле че се vedeаѣ
нѣ ераѣ де кѣтѣ морѣ де вѣнтѣ, каре ста дѣ
немѣшкѣре, фѣиндѣкѣ вѣнтѣлѣ ниѣ авѣреа. Де че
не апропѣарѣмѣ, недѣкрѣдинѣарѣмѣ деѣпѣре ачѣ-
ста. Дѣ кѣрѣндѣ маѣ зѣрѣрѣмѣ арборѣѣ грѣдѣ-
нѣлорѣ шѣ алѣ шоселелорѣ, апоѣ кѣарѣ касело де
екѣзѣрѣѣ саѣ махалале. Сѣрѣѣѣлѣ постѣрѣ, ка-
реле пѣнѣ атѣнѣ dormita шѣ елѣ, ка кѣндѣ
астѣ датѣ дѣшѣртѣшѣла перѣѣдареа пѣстрѣ, дѣ-
ченѣ а шѣера шѣ алѣшѣ фѣлѣтѣра вѣѣлѣлѣ маѣ ре-
пѣде, шѣ астѣелѣ дѣченѣзѣрѣмѣ а intra дѣ ора-
шѣлѣ челѣ мѣлѣтѣ dorѣтѣ кѣгре каре мерѣеамѣ
де атѣте зѣле.

Челѣ дѣнтѣлѣ обѣектѣ че не ловѣ vedeриле,
фѣ зпѣ edifiѣѣѣлѣ маре де неатрѣ че есте кѣарѣ
дѣ марѣнеа nordѣкѣ а орашѣлѣ. Дѣнѣ фѣлѣтѣра
че авеа, дѣдатѣ дѣцелесѣрѣмѣ кѣ ачѣста ера

зпѣ кастелѣ дестинатѣ а фѣ дикисоре, саѣ пре-
кѣм се зиче не около островѣ. Елѣ есте маї
гата; пѣмаї аконерешпнтѣлѣ п'аѣ апзкатѣ а і-лѣ
пѣне. Мърпмеа лѣї есте импѣиторѣ. Есте дп-
кѣнѣвратѣ де зпѣ мѣрѣ дестѣлѣ де палтѣ шї
фѣрте апропнатѣ де вѣтеа са. Ферестреле кѣ-
пѣте кѣ грїле де фѣрѣ шї фѣкѣте астѣелѣ дп-
кѣтѣ дїп пѣнптрѣ сѣ пѣ пѣтѣ ведеа черѣлѣ саѣ
сѣреле. Дп асемене дпкисоре арестатѣлѣ треѣте
сѣ тѣрѣ саѣ сѣ пѣвѣлѣскѣ. Сперѣтѣлѣ кѣ гѣ-
верпѣлѣ че вошѣ авеа дѣпѣ реорганисаре, дї ва
окїтѣва дестината, саѣ длѣ ва свѣрлї дп аерѣ,
ка сѣ пѣ есїсте не пѣтѣнтѣлѣ Ромѣніеї зпѣ
асеменеа монѣментѣ де варбарїе. Елѣ не дп-
сѣлѣ атѣта скѣрѣлѣ, дп кѣтѣ, де шї не ера
калеа кїарѣ не алѣтѣрї кѣ елѣ, пѣ не опрїрѣтѣлѣ
сѣ лѣ вїсїтѣлѣ.

Істаїлѣлѣ орашїѣ. Істаїлѣлѣ се дп-
парте дп доѣт: Істаїлѣлѣ орашѣ шї Істаїлѣлѣ
четате. Сѣ ворѣскѣ дѣспре челѣ дптѣлѣ, дп
каре дптрѣтѣлѣ.

Реѣларїтатеа орашѣлѣ пѣ есте маї пѣдїнѣ
адмірабїлѣ де кѣтѣ ачееа а челорѣлѣте ораше
шї орѣшеле дѣспре каре ворѣлѣ. Шїцеле дѣрпте,
ларѣї шї спадїоѣе, дпсѣ непавате. Ачѣаста
аратѣ: саѣ кѣ орѣшанїї їзѣскѣ а кѣлла не
тоале кѣндѣ се фаче тїпѣ, саѣ кѣ гѣверпѣлѣ
пречедентѣ дї свїзнеа астѣелѣ ла пенїтїнѣ.

Каселе дп ѣепере свѣт кѣ зпѣ рѣндѣ, саѣ
кѣм се зиче не франѣозїѣ аи гез-де-
сїауссѣе; дар кѣ о сїметрїѣ де норѣнчѣлѣ.
Преа пѣдїне касе свѣтѣ кѣ доѣт рѣндѣрї. Мѣлте
дѣпѣ анарїнѣлѣ ласѣ а гѣчї нїште пропрїетарї
авѣдї; дар, ка кѣндѣ с'ар тѣме тотѣдеавна де
ходї, пордїле шї целосїле фѣрестрїлорѣ стаѣ
деанѣрѣреа дпкїсе. Адеѣврата кѣвѣсѣ, дѣпѣ кѣм
нї се свѣсе, есте, фїїндѣ кѣрчїї треѣлѣ де дїп-
коло фѣрѣ нїчї о дптреѣваре, де се прѣѣтѣлѣ
кїарѣ дп артадїї не влїде, шї апої факѣ шї ек-
чесѣрї неїертате, неїїїндѣ полїдїа дестѣлѣ де
аспрѣ кѣтре дѣншїї.

Шїца не каре дптрарѣтѣлѣ, де одатѣ дѣте
локѣ ведеѣї пѣстре асѣпра зпѣї мїнѣнатѣ вѣле-
вардѣ, кареле, дѣпѣ дпкредїтѣареа ерѣдїтѣлѣї
меѣ катарадѣ, пѣте рївалїоа кѣ вѣлевардѣрїле
дела Парїсѣ.

Дар' прїп кѣрѣрїле дестинате пѣнптрѣ пре-
ѣтѣларе, чїнеѣа треѣте сѣ се дїсѣпте кѣ дѣдѣлѣ
шї кѣ вѣрѣенеле каре крескѣ дп тѣтѣ воѣа шї
пѣсѣпѣрате де нїменї. Ачѣста, дѣпѣ кѣм не
с'а спѣсѣ, вїне дїп кѣвѣсѣ кѣ лѣкѣиторїї пачїфїчї
аї Істаїлѣлѣ пѣ проа їзѣскѣ пѣтречерїле ро-
мантїче дїп лѣтеа тѣре. Треѣндѣ де вѣле-
вардѣ, дѣтерѣлѣ де о пїаѣтѣ спадїоѣсѣ че сер-
веште де оборѣ, пѣнптрѣ вѣнѣзареа комѣстїблелорѣ
шї пѣнптрѣ зїлеле де тѣрѣгѣ. Супре Сѣдѣлѣ пїеѣї
есте о вїсерїкѣ катѣдралѣ дестѣлѣ де арѣтоасѣ,
дар пѣ де вре зпѣ стїлѣ естраордїнарїс; дп-
лѣнптрѣ пѣ амѣ фостѣ фїїндѣкѣ ератѣ не ла
амїазѣ зї, дпсѣ не с'а свѣсѣ кѣ е преа авѣтѣ
шї кѣ аре зпѣ хорѣ де шѣсїкѣ вокалѣ дп-
семнатѣ.

Дппреѣїрѣлѣ пїеѣї свѣтѣ дѣѣене *) де
тѣрѣрї фелїрїте, дар пѣ де преа тѣре лѣкѣ;
кѣчї сѣв гѣверпѣлѣ рѣсеѣкѣ вама фїїндѣ преа
греа пѣнптрѣ обїектеле дїп ѣерї стрѣїне, пѣ се
преа адѣѣеа тѣрѣрї де челе свѣрафїне дїп
Еѣропа, шї прїп ѣртаре нїчї гѣотѣлѣ лѣкѣлѣї пѣ
ера дѣсѣ пѣлѣ ла пѣвѣлїе ка ла пої.

(Ва зрѣма.)

С Ъ Ч Е Р І Ш Ъ Л Ъ .

Шїе'їдї арї романе, кѣмнѣ'їдї есте фалѣ,
Каса та дпї чере, сѣ'їдї веї де авѣре. —
Сечѣрѣдї семѣнда, че пѣ те дпшалѣ,
Ка пѣдїна крѣдѣ, де крѣзї ла 'нїере.

*) Молдовенїї зїкѣ дѣѣене, мѣнтенїї прѣѣѣ-
лїї. Челѣ дптѣлѣ кѣвѣнтѣлѣ сеамѣлѣ а фї маї вїне зїсѣ,
кѣчї вїне дела доѣана їтаїанѣ. Нѣ шїї пѣнптрѣ че
редакторѣлѣ Консерѣаторѣлѣї воѣште а не їмпѣлѣ вѣ-
тїка франѣозѣскѣ.

Tóte anaxh̄ dn̄ izme
Dap' sh'atomz 'nvih̄,
K̄ndh̄ se izpt̄ anzme,
Earzhi ka se fh̄.

Грапа та планэзъ вине глеа 'пторсз
De фере де аратрх; фэрзл̄ е лптачиз,
Ел̄ дпсфл̄ фрик̄; плеата л̄и дпторсз
Пептэри тар̄ стръвате де дшман̄ фалачиз;
Аэрз'л̄ invin̄де,
Винде ш̄и арпиптзл̄,
К̄нд̄ воипикз'л̄ чипде,
Се крене пзм̄птзл̄.

Сэмзл̄ пе соре, ваде еконóме,
De вреа̄ сз п̄'ц̄и сзпе гол̄ ал̄ тз̄ грзнар̄с;
Къче съчерипшл̄ те арпк̄ ла фóме,
К̄нд̄ арпч̄ семънца свп̄т̄ крэд̄ аренар̄с.
Ласз сз се кóкз
Арзтра 'н сóре,
Сеамзл̄ ш̄и 'пвóкз,
Мапа те 'мпресóре!

Кэрзц̄'ц̄и холд̄ца ш̄и де тэрзчине,
К'ачестеа 'мплеазз грзл̄ чел̄ кзрат̄,
Че 'н форзри ш̄и п̄аде 'н гимзри сатэрпине
Те десдамнз'н прецл̄ чел̄ ма̄ дпъцат̄. —
Смзл̄це̄и ш̄и секара,
Че асзпр̄и се палд̄,
К̄нд̄ д̄и вине вара,
Се нз се реалд̄. —

Астфел̄с сечерипш'н хор̄и де вкзр̄из
Фл̄л̄ дп изргз, фрате, еа і парола та;
Bez̄i de сп̄ич̄и плекате кз фад̄ азр̄из
Прадз се нз кадз, влп̄т̄ к̄нд̄ ва сзла,
Чи 'кзркате 'н карре,
Аспр̄з фекате
Се те скóтз 'н вэр̄з
Ма̄и авзт̄, м̄л̄и фрате.

Къче съчерипшл̄ п'аштэпт̄, ка сапа,
Дьп̄ к̄м поетл̄ вине а кплат̄:
„Рзет̄к̄л̄ аштэпт̄ п̄л̄' декзр̄це ана“
Сз треакз 'н холд̄ца, че і с'а гзтат̄.

Deul̄ oi dn̄ viriere:
C̄z n̄z се рескóкз
Еар' а га авере,
Сз рет̄л̄ тот̄ тóкз.

Влп̄тзл̄ те свчеште, те арпк̄'н влп̄óre,
Ш'л̄л̄ оркан̄ пзп̄нте л̄меа'ц̄и ва сзла;—
Ласз'ц̄и съчерипшл̄ дптр'ал̄и фэрóre,
К̄'ч̄и грзп̄т̄л̄ зъчеве̄и, фóмеа теа 'пжзга;
Bez̄iц̄и де холд̄иц̄,
Тимзр̄ӣ гр̄жеште,
С'а̄и ла м̄л̄и, взд̄иц̄,
Сечер̄и, влп̄зреште.

— в.

Prea onorati Domni!

S'a fostu insciintiatu in Nr. 32 din anulu trecut̄u, ca se adunu pentru fundamentulu scripturei nóstre, cantece, descantece (pe unele locuri: descantature), povesci, provoarbe (dicale, vorbe vecie), tradetiuni si datinele dela feliorite intemplari si serbatiuni: acésta se totu prourma din partea insciintiatoriului. Pene acuma in sa nu i s'a datu sprij'nulu asteptatu; numai dela unu ardeleanu si dela 3 bucovineni, dara asteptu inca de acuma inainte, pentruca póte multi nu au fostu pregatiti, ear' altii — dupa cum am auditu din gur'a unora — n'au sciutu bine, unde sa tramita si candu se voru publica, socotindu acum prea tardiia tréb'a pentru jertfa osteneleloru sale. —

Subscrisulu se róga, sa se culega, in privintia limbei chiaru cu cuvintele poporului, adeca a le impartasitorului si sa i se adressedie in Vien'a la universitate.

Publicatiunea se va incepe dupa promitintia cu povescile si-apoi cu descantecele, cantecele etc. Tramisulu unora si altora nici odata nu va fi prea tardiu, caci tóte se voru totu prourmá.

Ioan alu lui Georgiu Sbiera,
driturianu.